

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka, nenodrošinot ārējā operatīvās rīcības plāna izstrādāšanu attiecībā uz visiem uzņēmumiem, kas paredzēti 9. pantā Padomes 1996. gada 9. decembra Direktīvā 96/82/EK par tādu smagu nelaimes gadījumu briesmu pārzināšanu, kuros iesaistītas bīstamas vielas ⁽¹⁾, kas grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 16. decembra Direktīvu 2003/105/EK ⁽²⁾, Beļģijas Karaliste nav izpildījusi šīs direktīvas 11. panta 1. punkta c) apakšpunktā paredzētos pienākumus;
- piespriest Beļģijas Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Komisija norāda, ka ārējo operatīvās rīcības plānu izstrādāšana pasākumiem, kas veicami ārpus Direktīvas 96/82/EK 9. pantā paredzētajiem uzņēmumiem ir šīs direktīvas pamata prasība. Beļģijas Karaliste neesot izpildījusi direktīvā paredzētos pienākumus, ciktāl tā neesot izstrādājusi šādus plānus attiecībā uz tās teritorijā esošajiem 59 uzņēmumiem, lai gan saskaņā ar šo pašu direktīvu minētos plānus esot bijis jāizstrādā ne vēlāk kā trīs gadus pēc šīs direktīvas transponēšanas datuma, proti, 2002. gada 3. februāra.

⁽¹⁾ OV 1997, L 10, 13. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 16. decembra Direktīva 2003/105/EK, ar ko groza Padomes Direktīvu 96/82/EK par tādu smagu nelaimes gadījumu briesmu pārzināšanu, kas saistīti ar bīstamām vielām (OV L 345, 97. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Izteikts ar Hoge Raad der Nederlanden (Nīderlande) 2008. gada 31. jūlija rīkojumu — Modehuis A. Zwijnenburg BV/Staatssecretaris van Financiën

(Lieta C-352/08)

(2008/C 285/30)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

Hoge Raad der Nederlanden

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Modehuis A. Zwijnenburg BV

Atbildētājs: Staatssecretaris van Financiën

Prejudiciālie jautājumi

Vai Padomes 1990. gada 23. jūlija Direktīvas 90/434/EEK ⁽¹⁾ 11. panta 1. punkta a) apakšpunkts ir jāinterpretē tādejādi, ka tad, ja tiesisko darījumu kopuma mērķis ir izvairīties no nodokļa uzlikšanas, uz kuru neattiecas šajā Direktīvā noteiktās priekšrocības, nodokļu maksātājam var atteikt piemērot šajā Direktīvā noteiktās priekšrocības?

⁽¹⁾ Padomes 1990. gada 23. jūlija Direktīva par kopēju nodokļu sistēmu, ko piemēro dažādu dalībvalstu uzņēmējdarbību apvienošanai, sadalīšanai, to aktīvu pārvešanai un akciju maiņai (OV L 225, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2008. gada 30. jūlijā — Eiropas Kopienu Komisija/Francijas Republika

(Lieta C-354/08)

(2008/C 285/31)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — E. Traversa un J. Sénéchal)

Atbildētāja: Francijas Republika

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka, nosakot priekšrocības koncesionāriem paziņojuma par uzaicinājumu iesniegt piedāvājumu koncesijām par iekārtām, kurās tiek izmantota hidrauliskā enerģija, ietvaros, īpaši, pieņemot 1999. gada 22. marta Dekrēta Nr. 99/225 par koncesiju un sabiedriskās nozīmes noteikšanu iekārtām, kurās tiek izmantota hidrauliskā enerģija, 29. panta 3. punkta noteikumus, Francijas Republika nav izpildījusi EKL 43. pantā noteiktos pienākumus;
- piespriest Francijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Komisija norāda, ka priekšrocību piešķiršana koncesionāriem, atjaunojot un piešķirot koncesijas iekārtām, kurās tiek izmantota hidrauliskā enerģija, ir nediskriminācijas principa pārkāpums un rada šķērslī tiesībām veikt uzņēmējdarbību. Radot priekšrocības sabiedrībām, kurām ir viena koncesija un kuras šī iemesla dēļ jau ir nodibinātas Francijā, Francijas tiesību akti apgrūtināta sabiedrību, kuras atrodas citās dalībvalstīs, nodibināšanu.

Turklāt Francijas valsts iestādes nav atsaukušās uz EK līguma 45. un 46. pantā paredzētajām atkāpēm vai primāriem vispārējo interešu apsvērumiem, lai pamatotu attiecīgo pasākumu, kurš jebkurā gadījumā ir nesamērīgs ar sasniedzamo mērķi. Turklāt saistītie koncesionāra finansiālie izdevumi var tikt, piemēram, kompensēti ar citiem pienākumiem, kuri tiek noteikti jaunajam konkurentam.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Izteikts ar Raad van State (Nīderlande) 2008. gada 4. augusta rīkojumu — Stichting Greenpeace Nederland/Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer, cits lietas dalībnieks: Pioneer Hi-Bred Northern Europe Sales Division

(Lieta C-359/08)

(2008/C 285/32)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

Raad van State

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Stichting Greenpeace Nederland

Atbildētājs: Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer

Cits lietas dalībnieks: Pioneer Hi-Bred Northern Europe Sales Division

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai ģenētiski modificētu organismu izplatīšanas vieta, ko saskaņā ar Direktīvas 2001/18/EK (¹) 25. panta 4. punktu nevar uzskatīt par konfidenciālu informāciju, arī ievērojot Direktīvas mērķi un loģiku, jāinterpretē tādējādi, ka ar to jāsaprot zemesgabals kadastrā, vai arī var būt pietiekami norādīt lielāku ģeogrāfisko apgabalu?
- 2) a) Ja ir pietiekami norādīt lielāku ģeogrāfisko apgabalu, kādus apstākļus var ņemt vērā, nosakot norādāmo teritoriju?
b) Vai, nosakot norādāmās teritorijas lielumu, ir nozīme Direktīvai 2003/4/EK (²)?
c) Vai ir pietiekami norādīt teritoriju, kas ir divdesmit reizes lielāka par atsevišķiem izmēģinājumu laucīņiem, lai būtu ievērots samērīguma princips?
- 3) Vai ir pietiekami vispārīgi norādīt simtreiz lielāku teritoriju saskaņā ar 2008. gada 17. jūlijā grozītajiem administratīvajiem noteikumiem, lai būtu ievērots samērīguma princips?
- 4) Ja ir pietiekami norādīt tikai kadastrā ierakstīto informāciju par teritoriju, vai, neņemot vērā Direktīvas 2001/18/EK 25. panta 4. punktu, kāds no Direktīvas 2003/4/EK 4. panta 2. punktā minētajiem apstākļiem var būt pamatojums tam, lai informāciju par precīzu izplatīšanas vietu uzskatītu par konfidenciālu informāciju?
- 5) a) Vai Direktīvas 2003/4/EK 4. panta 2. punkts ietver izsmeltošu pamatojumu uzskaitījumu?
b) Ja jā, vai uz uzņēmumu, tostarp to darbinieku un ražojumu, aizsardzību un kaitniecības biotehnoloģiskās attīstības klimatam Nīderlandē nepieļaušanu attiecas kāds no Direktīvas 2003/4/EK 4. panta 2. punktā minētajiem pamatojumiem?
- 6) Ja uz 5. jautājuma a) un b) apakšjautājumiem atbilde ir apstiprinoša, vai šajā gadījumā izmēģinājumu lauciņu teritorijas norādīšana divdesmit vai simt reīzu palielinājumā ir samērīga, ievērojot Direktīvas 2003/4 4. panta 2. punkta tekstu aiz h) apakšpunkta un attiecībā uz privāto interešu (aizsargāt uzņēmumus, tostarp to darbiniekus un ražojumus) un sabiedrības interešu (nepieļaut kaitniecību biotehnoloģiskās attīstības klimatam Nīderlandē) aizsardzību?
- 7) a) Ja uz 5. jautājuma a) apakšjautājumu atbilde ir noliedzīga, vai uzņēmumu, tostarp to darbinieku un ražojumu, aizsardzība un kaitniecības biotehnoloģiskās attīstības klimatam Nīderlandē nepieļaušana ir pieļaujams pamatojums?